

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 39

гр. Варна, 17.02.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Георги Н. Грънчев

като разгледа докладваното от Румяна Панталеева Въззивно частно наказателно дело № 20233000600051 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид:

Производството пред въззивния съд е по реда на Глава Двадесет и втора от НПК и има за предмет проверка на определение от 01.02.2023 г. по НОХД № 312/22 г. по описа на Окръжен съд Разград, довело на основание чл.248, ал.5, т.1, вр.ал.1, т.3 от НПК до прекратяване на съдебното производство по първоинстанционното дело.

Въззивната проверка се инициира с частен протест от прокурор в Окръжна прокуратура Разград, който счита, че определението е незаконосъобразно и неправилно, и въз основа на аргументирано оспорване на възприетите от съда съществени процесуални нарушения, моли да бъде отменено. По протеста е постъпило становище от защитник на подсъдимата, в което се споделят мотивите на съда за прекратяване на съдебното производство, но се твърди наличието и на други прекратителни основания, което е извън предмета на настоящата проверка.

Частният протест е допустим, а по същество - основателен.

В окръжния съд е внесен обвинителен акт срещу С. М. за престъпления по чл.203 и чл.255 от НК. След определяне на съдия-докладчик делото е било насрочено в разпоредително заседание. С писмена молба и в пренията на това заседание, защитата е претендирала наличието на фактически и юридически недостатъци на изготвения обвинителен акт, компрометиращи правото на

защита на подсъдимата, с които е аргументирала искане за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото в досъдебната фаза.

Първоинстанционният съдебен състав е разгледал и споделил част от оплакванията на защитника на плоскостта на чл.249, ал.4, т.1 от НПК, като се е мотивирал с констатации за неправилно посочване на приложимия материален закон. От изложените в подкрепа съображения обаче не се извличат допуснати при изготвяне на обвинителния акт отстраними съществени нарушения на процесуални правила, представляващи прекратителни основания, които да обусловят произнасяне по смисъла на чл.248, ал.5, т.1 от НПК.

В определението си съдът изрично е отграничил само две основания, мотивиращи го да приеме, че е нарушено правото на защита на подсъдимата, и то защото:

- в диспозитивната част на обвинителния акт е посочено, че за улесняване на престъплението по чл.203 от НК подсъдимата е извършила и такова по чл.212, ал.4 от НК, но при цифровото изписване липсва обвинение по чл.202, ал.1, т.1 от НК и

- инкриминираният период е 15-18.07.17 г., а няма обвинение за продължавано престъпление – както цифрово, така и словесно.

Никоя от горните две констатации не може да бъде определена като порок на обвинителния акт, и той съответства на стандарта, изискващ формулиране на обвинението по начин, определящ предмета на доказване от гледна точка на извършеното престъпление и участието на обвиняемия в него.

Изложението на обвинителните факти позволява да бъде извлечен без затруднение механизма на присвояването, по отношение на което, за прокурора съществува задължението в чл.246, ал.3 от НПК, да посочи правната му квалификация. С изписването на нормата на чл.203 от НК това задължение е изпълнено, защото именно този би бил приложимият материален закон, в случай, че обвинението бъде доказано. В пряка връзка с конкретно приложимата правна норма в случая са само особено големите размери и особено тежкия случай, защото именно те обуславят и санкционната ѝ част. Докато съществуващите едновременно факти, които се отнасят към съставите на по-леко наказуеми престъпления от същия вид

/както в случая извършването на улесняващо престъпление/, не са правоопределящи, а само имат значение за степента на отговорността като обстоятелства по смисъла на чл.54 от НК. По тези причини пропускът да бъде посочена в цифри връзката на чл.203 от НК с чл.202, ал.1, т.1 от НК в конкретния случай, след като е налице достатъчно ясно словесно описание, не препятства правото на подсъдимата да научи в какво е обвинена и да се защитава срещу така повдигнатото обвинение.

Фактът, че в частта на обвинението по чл.203 от НК /а теоретично - и за което и да е друго/, с диспозитива на обвинителния акт се визира период от няколко дни, сам по себе си не превръща инкриминираното престъпление в продължавано. То би било такова единствено при наличие на условията по чл.26, ал.1 от НК, каквито в случая не се твърдят.

По изложените съображения проверяваният съдебен акт се определя като неправилен поради необоснованост, което налага отмяната му и връщане на делото за разглеждане от първата инстанция, съгласно което и на основание чл.249, ал.3, вр.чл.345, ал.1 от НПК настоящият състав на Апелативен съд Варна

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение от 01.02.2023 г. по НОХД № 312/2022 г. на Окръжен съд Разград и връща делото на същия съдебен състав за продължаване на съдопроизводството и насрочване на делото.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____